

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116200612
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1116200612.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: Metabolické centrum MUDr. Kataríny Rašlovej s.r.o., Na kopci 10, 811 02 Bratislava, IČO: 35 792 329, zastúpený: JUDr. Eva Krištofiaková, advokátka, Zelená 11, 900 45 Malinovo, IČO: 44 495 145, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 417,31 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/6/2016-85 zo dňa 05.09.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/6/2016-85 zo dňa 05.09.2019 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného na úhradu sumy 417,31 Eur s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 20.10.2014 mu vznikla škoda škodovou udalosťou na vozidle Z. R., EČ: V.. Škodová udalosť je poisťovňou vedená pod číslom P. XXXXXXXXXXX. Žalobca spolu s poisteným oznámil škodovú udalosť poisťovni a požiadal o vyplatenie škodovej udalosti z poistenia, pričom predložil všetky relevantné doklady vrátane dodacích listov náhradných dielov a faktúru č. 2015005 na úhradu opravy motorového vozidla v sume 872,72 Eur s DPH / 727,27 bez DPH spolu s kalkuláciou opravy. Žalovaný dňa 27.04.2015 oznámil žalobcovi, že dňa 27.04.2015 ukončil šetrenie škodovej udalosti na motorovom vozidle a že poukazuje na účet servisu čiastku 213,54 Eur. Z Oznámenia poisťovne zo dňa 27.04.2015 vyplýva, že táto znížila úhradu poistného plnenia o čiastku 347,76 Eur. Žalobca kontaktoval v októbri 2015 žalovaného a žiadal o vysvetlenie krátenia poistného plnenia a vyzval ho na úhradu rozdielu. Žalovaný reagoval písomne dňa 05.11.2015, že trvá na svojich výpočtoch. Na základe vyjadrení poisťovne žalobca kontaktoval servis, ktorý kontrolou účtovníctva zistil, že žalobca nie je platcom DPH a požiadal žalovaného opravenými faktúrami o doplatenie DPH a predložil faktúry poisťovni. Napriek tomu žalovaný doplatil iba sumu 75,90 Eur. Podľa názoru žalobcu nedošlo k situácii, že by servis žalobcu účtoval ceny prác nad rámec cien určených výrobcou vozidla. Mal za to, že poisťovňa svojvoľne určila výšku náhrady pri lakovacom materiáli a práci (žalobca predpokladá, že klampiarskej a lakovacej). To, že čiastka v sume 25 Eur bez DPH je primeraná, preukazoval aj cenníkom prác servisu TOYOTA - obchodnej spol. PPC TEAM plus s.r.o., kde cena prác sa pohybuje v sume 33 Eur bez DPH, t.j. žalobca mal za to, že čiastka fakturovaná opravovňou v sume 25 Eur bez DPH je pre Bratislavský kraj primeraná. Výška žalovaného nároku vyplýva z fakturovanej čiastky 872,72 Eur, z ktorej je odpočítaná poisťovňou priznaná čiastka 455,41 Eur. Čiastka 417,31 Eur, ktorá absentuje, tvorí istinu žalobného návrhu.

Súd vydal vo veci dňa 02.03.2017 platobný rozkaz č.k. 32Cb/6/2016-29, voči ktorému podal v zákonnej lehote odpor žalovaný. Žalovaný uviedol, že po likvidácii škody na vozidle zostala neuhradená suma

417,31 Eur, ktorú žalovaný považuje za spornú a ktorá predstavuje rozdiel vynaložených nákladov a plnením žalovaného. Poukázal na to, že poistnú udalosť, ktorá nastala dňa 20.10.2014 za žalobcu telefonicky oznámil p. M. dňa 21.10.2014 tak, že pri parkovaní s poisteným motorovým vozidlom, vodička poisteného vozidla oškrela vozidlo o nejaký stĺp. Podľa oznámenia malo byť na vozidle poškodené: oškretý ľavý zadný roh, dvere a nárazník. Obhliadka poškodeného motorového vozidla bola vykonaná dňa 29.10.2014, kedy bola vyhotovená kalkulácia nákladov na opravu, ktorá bola vypracovaná na základe rozsahu poškodenia poisteného vozidla a bola vyhotovená na nezmluvný servis, ktorý predmetnú opravu vykonal - AUTO PRESTIGE s.r.o.. Suma predpokladaných nákladov bola žalovaným určená na 473 Eur s DPH. S výškou škody bol zástupca servisu, ktorý opravu vykonával, oboznámený, nakoľko sa sám za žalobcu obhliadky a následnej kalkulácie zúčastnil, čo vyplýva z kalkulácie nákladov podpísanej zástupcom servisu. Uviedol, že nepriznaná náhrada pozostávala s nadhodnotenej výšky normohodiny, čo sa odzrkadlilo pri náhrade mzdy za klampiarsku prácu i prácu lakováciu, navýšeného počtu časových jednotiek na jednotlivé úkony potrebné na opravu a bezdôvodného navýšenia nákladov za lakovanie, nákladov za nepoškodené a uplatnené súčasti vozidla. Zároveň žalovaný uviedol, že po obdržaní žalobného návrhu prehodnotil pôvodnú priznanú výšku normohodiny, keď pôvodne priznal 27 Eur s DPH za jednu normohodinu a doplatil na účet servisu sumu 103,03 Eur tak, ako ju servis účtoval, teda žalovaný priznal za jednu normohodinu 30 Eur s DPH. Plnenie bolo poskytnuté dňa 07.04.2017. Spolu bolo za škodu zo dňa 21.10.2014 uhradené 392,47 Eur. Po doplatení normohodiny tak zostala sporná účtovaná doba mechanickej (karosárskej) práce, fólia na ľavých dverách a náklady na lakovanie vo výške 314,28 Eur. Opravca v danej veci pri mechanických (karosárskych) prácach účtoval 8,9 normohodín, ktoré vyúčtoval pri oprave poškodení na vozidla. Vychádzajúc z kalkulácie žalovaného vzhľadom na charakter a technologický postup opráv pri tomto poškodení však bolo možné opravárenské práce vykonať za 2,5 hodiny. Opravca účtoval 8,9 normohodín za 30 Eur. Žalovaný priznal 2,5 normohodiny ($267 - 75 = 192$). Uvedenému zodpovedá nepriznaná náhrada vo výške 192 Eur. Ďalej servis žalobcu do faktúry o oprave zahrnul aj práce, ktoré so škodou nesúvisia, a preto ich žalovaný nezahrnul do kalkulácie opravy. Ide o náklad vo výške 35,88 Eur za fóliu na ľavých predných dverách. Čo sa týka lakovania, v kalkulácii žalovaná určila množstvo použitého lakovacieho materiálu, ktoré predstavuje vypočítané náklady stanovené na priemer 7 výrobcov lakovníckeho materiálu, uvažovaného na konečného spotrebiteľa, čo je štandardný postup. Zo strany servisu nebolo preukázané, že by pri oprave použil drahšie laky, z čoho mu vyšla zvýšená spotreba laku. Za daného stavu žalovaný považoval použitie koeficientu 110 % za nedôvodné, a preto vynaložený náklad v sume 86,40 považoval za nedôvodný. Namietal i úrok z omeškania a paušálne náhrady.

Žalobca v podaní zo dňa 05.04.2018 uviedol, že sporové strany sa v júni 2017 stretli za účelom mimosúdnych rokovaní, ktoré však neboli úspešné a v danom prípade došlo po rokovaní k úhrade čiastky zo strany žalovaného v sume 8,79 Eur (platba na účet opravovne prijatá dňa 21.06.2017). Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zobrať návrh v časti istiny v sume 112,09 Eur ($103,03 + 8,79$) späť z dôvodu úhrady žalovaným a navrhol, aby súd späťvzatie v časti istiny v sume 112,09 Eur pripustil a konanie v tejto časti zastavil.

Dňa 03.06.2019 súd uznesením zaviazal žalobcu na predloženie dokladu za svetlomet. Žalobca súdu písomne predložil Rekapituláciu zákazky č. Z. zo dňa 06.03.2015 od dodávateľa PPC TEAM plus s.r.o., v ktorej cena ND opravovňou je vyčíslená po zľave na sumu 253,38 Eur s DPH. Oprava motorového vozidla bola žalovaným rozdelená na tri samostatné poistné udalosti (PU), pričom v rámci mimosúdnych rokovaní to bolo braté ako celok, a preto zrejme došlo k situácii, že predmetný svetlomet, ktorý namietal žalovaný, nie je predmetom tohto sporu v P. XXXXXXXXXXXX, ale iného súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod č.k. 26Cb/3/2016 (P. XXXXXXXXXXXX). Táto PU končiaca 615... sa týka opravy predných dverí, zadných dverí bočnice (L) a lepenie fólií na okná a prác s tým súvisiacich.

Po čiastočnom späťvzati v sume 112,09 Eur ($103,03 + 8,79$) žalobca trval na podanom návrhu v rozsahu neuhradenom žalovaným a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi: istinu vo výške 305,22 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,05 % p.a. zo sumy 417,31 Eur od 04.12.2015 do 10.04.2017, úrok z omeškania vo výške 9,05 % p.a. zo sumy 314,28 Eur od 11.04.2017 do 21.06.2017, úrok z omeškania vo výške 9,05 % p.a. zo sumy 305,22 Eur od 22.06.2017 do zaplataenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur a trovy konania.

Súd na pojednávaní dňa 22.08.2019 uznesením za prítomnosti žalobcu a žalovaného pripustil späťvzatie v časti istiny 112,09 Eur a konanie v tejto časti zastavil.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 442, § 443, § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 369 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), čl. V Osobitných poistných podmienok k poisteniu motorových a

prípojných vozidiel - KASKO žalovaného, § 145 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Uviedol, že žalobca, ktorý podal žalobu, má právo s ňou disponovať, t.j. môže ju za konania vziať aj späť, či už celkom alebo len sčasti. Späťvzatím žaloby žalobca prejavil vôľu, že netrvá na istine 112,09 EUR, súd preto konanie v tejto časti zastavil. Spornou v konaní bola skutočnosť, či žalobcovi patrí náhrada škody bez akéhokoľvek obmedzenia, teda náhrada nákladov za opravu motorového vozidla tak, ako ich uviedol v žalobnom návrhu, či žalobcovi patria náklady za fóliu na predných dverách a lakovanie predných dverí. Súd konštatoval, že v popise hlásenia škodovej udalosti, ktorým zástupca žalobcu nahlasoval škodu na motorovom vozidle dňa 21.10.2014 v čase o 15:17 hod. ako tretiu poistnú udalosť, tento uviedol: „poškodený: oškretý ľavý zadný roh - dvere, blatník, nárazník...“. Z vyššie uvedeného dôvodu sa súd stotožnil s obranou žalovaného, že nie sú dôvodné žalobcom uplatnené náklady za fóliu na predných dverách poškodeného motorového vozidla vo výške 29,90 Eur ako aj lakovanie na predných dverách vo výške 51,89 Eur bez DPH, keďže sa netýkajú prejednávanej poistnej udalosti, preto žalobu v tejto časti zamietol. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 21.10.2014 boli zástupcom poškodeného nahlásené tri škodové udalosti, následne boli všetky tri naraz v jeden deň (viď faktúra č. 2015005 opravcu z 10.03.2015) opravené autoopravcom AUTO PRESTIGE s.r.o.. Obhliadka poškodeného vozidla bola vykonaná žalovaným dňa 29.10.2014, pričom v ten deň bola žalovaným vyhotovená kalkulácia nákladov na opravu na základe rozsahu poškodenia vozidla. Suma predpokladaných nákladov na opravu bola teda už dňa 29.10.2014 známa žalobcovi, nakoľko obhliadky sa za žalobcu (poškodeného) zúčastnil zástupca autoservisu AUTO PRESTIGE s.r.o., ktorý opravu vozidla vykonal. Sporná účtovaná doba mechanickej (karosárskej) práce bola opravcom účtovaná za 30 Eur ako 8,9 normohodín. Je zrejmé, že opravca všetky práce spojené s opravou poškodeného motorového vozidla vykonal naraz, nevykonával ich na trikrát, pretože by to nebolo účelné. Predmetné tvrdenie žalobca pred súdom nerozporoval. Súd vychádzajúc z uvedeného, že zástupca autoservisu už dňa 29.10.2014 pri ohliadke poškodeného motorového vozidla bol oboznámený s kalkuláciou nákladov na opravu vozidla, túto kalkuláciu nerozporoval, vzhľadom na to, že uplatnené náklady za fóliu na predných dverách ako i lakovanie predných dverí sa netýkajú poistnej udalosti XXXXXXXXXXXX žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Poukázal na to, že počas konania na súde prvej inštancie vzal žalobca návrh späť v časti istiny v sume 112,09 z dôvodu úhrady zo strany žalovaného, t.j. v tejto časti bol žalobca úspešný. Vo výroku samotného rozhodnutia absentuje zastavenie konania v sume 112,09 Eur, tak ako vyplýva z § 145 ods. 2 CSP. Súd v ods. 20 odôvodnenia rozhodnutia dokonca uvádza, že o späťvzatí rozhodol na pojednávaní dňa 22.08.2019, pričom takéto uznesenie v zápisnici z predmetného pojednávania absentuje a rovnako takýto spôsob zastavenia konania je v rozpore s § 145 ods. 2 a nadväznosti na § 255 ods. 1 a 2 CSP nároku na náhradu trov konania vyplývajúcej z výroku II. rozhodnutia, kde priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, pričom žalobca v zmysle čiastočného späťvzatia bol úspešný v rozsahu 26,86 %. Zároveň trval na tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nazdával sa, že žalovaný svoje tvrdenia ničím nepreukázal, argumentoval iba primeranosťou opravy. Žalobca mal za to, že si splnil všetky náležitosti vyplývajúce mu zo zmluvy o havarijnom poistení a splnil všetky požiadavky vyplývajúce mu z § 799 ods. 2 OZ, pričom žiadne povinnosti vedome neporušil. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu nesprávne vyhodnotil stav - ak žalovaný tvrdil, že náklady na lakovanie sú neprimerané, toto svoje tvrdenie mal preukázať odborným vyjadrením, resp. inou odborne spôsobilou osobou, čo nevykonal. Žalobca poukázal na to, že predložil žalovanému aj súdu riadne faktúru aj s kalkuláciou opravy, pričom žalovaný krátil tieto náklady na základe svojho uváženia vo veci primeranosti nákladov na opravu. V súvislosti s nákladmi na lakovanie dverí, žalobca už v rámci mimosúdnych rokovaní so žalovaným predložil žalovanému technologický postup, z ktorého vyplývala možnosť prístreku predných dverí, t.j. tieto predné dvere nemuseli byť uvedené v popise rozsahu škody, ale v rámci technologického postupu sa prístrek na predných dverách môže vykonať, ak je potrebný - čo sa v tomto prípade vykonalo, a preto bolo aj účtované. Zastával názor, že posudzovanie nákladov na lakovanie, ktoré predložil (faktúra a kalkulácia), ktoré žalovaný krátil na základe svojich vyčíslení, je potrebné posudzovať v kontexte konania pred

súdom, kedy žalovaný len tvrdil, že náklady žalobcovi účtované v kalkulácii nevznikli, pričom tieto boli riadne fakturované, t.j. podľa názoru žalobcu vznikli a sú aj riadne účtovne predložené, s čím sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil trovy v odvolacom konaní.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 06.11.2019.

Odvolanie žalobcu nepovažoval za dôvodné. Podľa názoru žalovaného je napadnutý rozsudok vecne ako aj právne správny a obsahuje všetky obsahové aj formálne náležitosti uložené zákonom. Súd, podľa názoru žalovaného, na základe vykonaných dôkazov dospel k správne právnemu posúdeniu veci, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uviedol, že počas konania žalovaný preukázal a žalobca to nepoprel, že žalobca na poškodenom motorovom vozidle EČ: V. nahlásil u žalovaného samostatne tri poistné udalosti, ktoré sa aj samostatne likvidovali. Žalobca u škody prejednávanej v tomto konaní nahlásil nasledovné poškodenie: oškretý ľavý zadný roh, dvere, blatník a nárazník. Pokiaľ teda došlo k poškodeniu zadnej časti vozidla, uplatnenie nákladu na fóliu na predných dverách spolu s ich lakovaním a prácami s tým spojenými s nahlásenou udalosťou nesúvisia a je preto správne, že súd tento nárok zamietol. Opravca - spoločnosť AUTO PRESTIGE, s.r.o. vykonal opravu všetkých troch poškodení naraz, a preto nebolo dôvodné, aby účtoval rovnaké práce a náklady na lakovanie samostatne pri každej oprave osobitne. V danom prípade išlo o uplatnenie nárokov za jedno z troch nahlásených poškodení na motorovom vozidle z havarijného poistenia. Zo strany opravovne by bolo nelogické, neúčelné a zároveň aj nevhodné, aby náklady na lakovanie (teda prípravu na lakovanie, miešanie farby, nástreky atď.) a práce s tým spojené, ktoré môže vynaložiť naraz, vynakladal osobitne pri oprave každého poškodenia. Zdôraznil, že z hľadiska uzavretej poistnej zmluvy a VPP má poistený nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov. S ohľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a napadnutý rozsudok v celej jeho výrokovej časti ako vecne správny potvrdil.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 10.12.2019. Nestotožnil sa s vyjadrením žalovaného a trval na tom, že napadnuté rozhodnutie nie je vecne správne. Súd postupoval v rozpore s CSP a opomenul rozhodnúť v časti čiastočného späťvzatia, v ktorom bol žalobca úspešný a zároveň zmysle úspechu upraviť nárok na náhradu trov konania v pomere úspešnosti v konaní. Trval na tom, že žalovaný svoje tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukázal, argumentoval iba primeranosťou opravy.

5. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 01.06.2020. Zdôraznil, že opravca vykonával opravu poškodeného motorového vozidla pri nahlásených 3 poistných udalostiach na tom istom vozidle naraz, a preto nebolo dôvodné, aby účtoval rovnaké práce a náklady na lakovanie samostatne pri každej oprave osobitne. Preto žalovaný dôvodil, že je nelogické, neúčelné a zároveň aj nevhodné, aby náklady na lakovanie (teda 3-krát osobitne vynaložil náklady na prípravu to isté motorové vozidlo na lakovanie, 3-krát osobitne namiešaval farbu, 3-krát osobitne vykonával skúšobné nástreky atď.) vynakladal osobitne pri oprave každého poškodenia na tom istom vozidle. Dodal, že doklady o poškodeniach boli žalovaným v konaní predložené.

6. Ďalšie vyjadrenie nebolo podané.

7. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozhodnutia, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

8. Podľa § 145 CSP,

(1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

(2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

(3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v

takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. V prejednávanvej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplataenia istiny vo výške 417,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 417,31 Eur od 04.12.2015 do zaplataenia, paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 Eur a náhrady trov konania. Žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu uviedol, že po obdržaní žalobného návrhu prehodnotil pôvodne priznanú výšku normohodiny a doplatil na účet servisu 103,03 eur. Plnenie bolo poskytnuté dňa 07.04.2017. Podaním doručeným súdu dňa 10.04.2018 vzal žalobu čiastočne späť v časti istiny 112,09 Eur (103,03 Eur + 8,79 Eur), a to z dôvodu úhrady predmetnej sumy žalovaným, keď žalovaný po podaní žaloby žalobcom prehodnotil svoje rozhodnutie a dňa 10.04.2017 bola pripísaná na účet opravovne čiastka 103,03 Eur a zároveň sporové strany sa v júni 2017 stretli za účelom mimosúdnych rokovaní, ktoré však neboli úspešné a v danom prípade došlo po rokovaníach k úhrade čiastky 8,79 Eur zo strany žalovaného. Po čiastočnom späťvzatí žaloby v sume 112,09 Eur žalobca trval na podanom návrhu v rozsahu neuhradenom žalovaným a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 305,22 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,05 % p.a. zo sumy 417,31 Eur od 04.12.2015 do 10.04.2017, úrok z omeškania vo výške 9,05 % p.a. zo sumy 314,28 Eur od 11.04.2017 do 21.06.2017, úrok z omeškania vo výške 9,05 % p.a. zo sumy 305,22 Eur od 22.06.2017 do zaplataenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur a trovy konania v celom rozsahu.

12. Odvolací súd poukazuje na to, že späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca (ako dominus litis) prejavuje svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie bez meritómeho rozhodnutia (pozri komentár k § 144 CSP). Žalobca týmto spôsobom svojvoľne disponuje sporovým konaním ako celkom, prípadne niektorou jeho časťou. Súd je povinný dispozičný prejav vôle žalobcu rešpektovať a po späťvzatí žaloby pokračuje v konaní tak, aby bolo toto konanie bez ďalšieho prejednávania veci zastavené, resp. sčasti zastavené. Ak sú splnené podmienky na zastavenie časti konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, súd konanie v príslušnej časti zastaví. Aj v tomto prípade však platí, že výrok o čiastočnom zastavení konania bude až súčasťou rozhodnutia vo veci samej (§ 145 ods. 2 CSP) s tým, že má povahu uznesenia, proti ktorému je odvolanie prípustné.

13. V prejednávanvej veci vzal žalobca žalobu čiastočne späť podaním doručeným súdu dňa 10.04.2018, teda až po tom, čo bola žalovanému doručená žaloba spolu s platobným rozkazom dňa 31.03.2017 (č.l. 29 súdneho spisu) a po podaní odporu žalovaným doručeným súdu dňa 13.04.2017 a zrušení vydaného platobného rozkazu súdom dňa 01.02.2018. Súd prvej inštancie mal z tohto dôvodu postupovať v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Konajúci súd síce v napadnutom rozsudku poukázal na § 145 ods. 2 CSP, avšak citované ustanovenie nezohľadnil, keď o čiastočnom späťvzatí žaloby nerozhodol v rozhodnutí vo veci samej. Žalobca potom dôvodne namietal, že vo výroku samotného rozhodnutia absentuje zastavenie konania v sume 112,09 Eur, tak, ako vyplýva z § 145 ods. 2 CSP. V bode 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku konajúci súd síce uviedol, že na pojednávaní dňa 22.08.2019 uznesením za prítomnosti žalobcu a žalovaného pripustil späťvzatie v časti istiny 112,09 Eur a konanie v tejto časti zastavil, uvedená skutočnosť však zo zápisnice z pojednávania uskutočneného dňa 22.08.2019 nevyplýva a zároveň takýto postup je v rozpore s ustanovením § 145 ods. 2 CSP. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že čiastočné späťvzatie žaloby je potrebné zohľadniť i vo výroku o náhrade trov konania, na ktorú skutočnosť poukazoval i žalobca v odvolaní. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však nevyplýva, ako súd prvej inštancie posúdil zodpovednosť sporových strán za procesné zavinenie zastavenia konania.

14. Pri zastavení konania je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania rozhodujúce zistenie, ktorá zo strán procesne zavinila zastavenie konania. Rovnaké zistenie je rozhodujúce aj v prípade, ak bolo konanie zastavené len v časti, pričom v rámci rozhodovania o trovách celého konania je potom súd povinný vyhodnotiť čiastočné zastavenie konania ako úspech tej sporovej strany, ktorá takéto zastavenie

konania procesne nezavinila. Kritérium procesného zavinenia je treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní proti žalovanému požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú neskôr zbral žalobu v časti späť s tým, aby bolo konanie zastavené.

15. Vo vzťahu k námietke žalobcu týkajúcej sa neoprávneného krátenia nákladov vynaložených na opravu poškodeného motorového vozidla odvolací súd zastáva názor, že žalovaný v priebehu konania krátenie poistného plnenia logicky a presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že poistený má nárok len na náhradu účelne vynaložených nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla.

16. Vzhľadom na vyššie uvedený nesprávny procesný postup, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bude súd prvej inštancie postupovať vo vyššie naznačenom smere. V novom rozhodnutí súd zároveň rozhodne podľa § 396 ods. 3 CSP aj o náhrade trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).